Rocznik 1930. Nr. 52.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go grudnia 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy dyr. biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5. grudnia 1930 r.

w sprawie zmiany granic obwodów Urzędów Okręgowych Chebzie i Swiętochłowice w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem.

Na podstawie § 49 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. (Zb. ust pruskich z r. 1881, str. 179) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do obwodu Urzędu Okręgowego Chebzie w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem — włącza się następujące pozostałe przy gminie Nowy Bytom parcele z dzielnicy Zgoda:
18, 38, 23, 277/24, 275/16, częściowo: 269/116 i 385/116 oraz obszar między temi parcelami.

§ 2.

Do obwodu Urzędu Okręgowego Swiętochłowice w powiecie świętochłowickim, województwie śląskiem, włącza się — oprócz należącej już do tego obwodu gminy Swiętochłowice następujące parcele dzielnicy Zgoda: 221/29, 220/78 306/65, 342/65, 343/65, 344/65, 298/44, 299/43, 296/41, 295/41 294/41, 289/36, 222/79, 202/97, 363/86, 354/97, 315/101, 216/102, 318/103, 325/103, 326/105, 327/111, 112, 113, 331/102, 332/110, 345/25, 345/25, 276/116, 352/116, 317/102. częściowo: 269/116 i 385/116, oraz obszar między temi parcelami.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Sławoj Składkowski.

2.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 20 października 1930 r.

o obowiązku składania egzaminów przez operatorów, obsługujących aparaty projekcyjne w teatrach świetlnych.

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju (zb. u. pr. str. 195) i §§ 6, 12 i 15 ustawy z dnia 11-go marca 1850 r. o zarządzie policyjnym (zb. u. pr. str. 265) oraz za zgodą Rady Wojewódzkiej w odniesieniu do górnośląskiej części i na podstawie

§ 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1912 r. w sprawie urządzania publicznych przedstawień teatrów świetlnych (Dz. u. p. austr. Nr. 79 poz. 191) w odniesieniu do cieszyńskiej części Województwa Śląskiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Do samodzielnego obsługiwania aparatów projekcyjnych w publicznych teatrach świetlnych upoważnione są jedynie osoby, które zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia złożą z pomyślnym wynikiem egzamin, stwierdzający ich zawodowe uzdolnienie i wykażą to zaświadczeniem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

§ 2.

Do egzaminu mogą być dopuszczone osoby, które wykażą:
1. ukończenie 18 lat życia,
2. odbycie 6-miesięcznej praktyki przy obsłudze aparatu projekcyjnego w teatrze świetlnym pod nadzorem egzaminowanego operatora,
3. nienaganne prowadzenie się,
4. uzdolnienie fizyczne.

§ 3.

Ubiegający sie o dopuszczenie do egzaminu powinien wnieść podanie do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego. Do podania należy załączyć:
1. świadectwo urodzenia, lub inny dowód, stwierdzający wiek,
2. dowód przynależności państwowej,
3. świadectwo odbycia 6-miesięcznej praktyki przy obsłudze aparatu projekcyjnego w teatrze świetlnym pod nadzorem egzaminowanego operatora,
4. urzędowe świadectwo moralności,
5. świadectwo lekarskie, stwierdzające, że ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu nie posiada wad, któreby stały na przeszkodzie obsługiwania przez niego aparatu projekcyjnego.

Śląski Urząd Wojewódzki może zarządzić zbadanie interesowanego przez urzędowego lekarza

§ 4.

Jeżeli nie zachodzi brak warunków, przewidzianych w § 2, ani przeszkoda, wymieniona w § 7 ustęp drugi, Śląski Urząd Wojewódzki wezwie wnoszącego podanie do uiszczenia taksy egzaminacyjnej, oraz do poddania się egzaminowi w wyznaczonym terminie.

O terminie egzaminu należy powiadomić Związek Teatrów Świetlnych na obszarze Województwa Śląskiego, któremu służy prawo wysłania delegata, celem przysłuchiwania się egzaminowi.

§ 5.

Egzamin odbywa się przed Komisją egzaminacyjną, złożoną z przewodniczącego i z dwóch członków wyznaczonych przez Wojewodę.

§ 6.

Interesowany winien przy egzaminie wykazać się posiadaniem teoretycznych i praktycznych wiadomości o obsłudze aparatów projektowanych, jakoteż znajomością przepisów, normujących używanie aparatu projekcyjnego i służbę operatora w teatrze świetlnym.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej i ocenę teoretycznych i praktycznych wiadomości.

§ 7.

Jeżeli wynik egzaminu jest pomyślny, Śląski Urząd Wojewódzki wydaje zaświadczenie, stwierdzające uzdolnienie do samodzielnego obsługiwania aparatu projekcyjnego w publicznych teatrach świetlnych.

W razie niepomyślnego wyniku egzaminu komisja egzaminacyjna oznacza termin, przed upływem którego interesowany nie może być dopuszczony do ponownego egzaminu. Termin ten nie może wynosić mniej niż 2 miesiące, a więcej niż 6 miesięcy od daty egzaminu poprzedniego.

Egzamin może być powtarzany więcej razy.

§ 8.

Taksa egzaminacyjna wynosi 60 złotych i służy na pokrycie kosztów komisji egzaminacyjnej.

Interesowany powinien uiścic taką samą opłatę przed każdym ponownym egzaminem.

Taksę egzaminacyjną winien interesowany uiścić przed przystąpieniem do egzaminu w sposób wskazany w piśmie zawiadamiającem go o dopuszczeniu do egzaminu i dowód uiszczenia taksy przedstawić przewodniczącemu komisji. Wpłacona taksa będzie zwróconą w wypadku usprawiedliwionego odstąpienia od egzaminu, o ile interesowany zwróci się z prośbą o zwrot taksy w terminie 14 dni od daty wyznaczonego egzaminu.

§ 9.

Od obowiązku składania egzaminu, ustanowionego w § 1 zwolnieni są operatorzy w teatrach świetlnych, którzy wykażą się świadectwem, odpowiadającem wymogom § 29 rozporządzenia policyjnego z dnia 3 lipca 1913 r. w sprawie bezpieczeństwa w teatrach świetlnych (Dz. urz. Rej. Op. str. 28), wystawionem przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Osoby te powinny w terminie do dnia 31 maja 1931 r. przedłożyć wskazane świadectwa Śląskiemu Urzędu Wojewódzkiemu.

Ponadto mogą być od egzaminu zwolnieni operatorzy, którzy przedłożą Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu inne niż w poprzednim ustępie wymienione dowody posiadania wiadomości, wymaganych w § 6. Ocena tych dowodów należy do zakresu swobodnego uznania władzy.

Osobom, wymienionym w ustępie pierwszym oraz osobom zwolnionym od egzaminu w myśl postanowień ustępu drugiego, wydaje Śląski Urząd Wojewódzki zaświadczenie, przewidziane w § 7 ustęp pierwszy, niniejszego rozporządzenia.

§ 10.

Zatrudnianie w charakterze operatorów, obsługujących aparaty projekcyjne w publicznych

teatrach świetlnych osób, nie posiadających dowodów uzdolnienia, przewidzianych niniejszem rozporządzeniem, jest zakazane.

Wyjątek stanowi zatrudnienie operatorów, wymienionych w § 9 ustęp pierwszy w okresie do dnia 31 maja 1931 r.

§ 11.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia, niezależnie od ewentualnego zastosowania ustawowych administracyjnych środków przymusowych, będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 60,— zł, a w razie niemożności ściągania grzywny, karą aresztu do dni 6-iu.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1931 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego postanowienia § 29 punkt 1. i 2. rozporządzenia policyjnego Prezydenta Rejencji Opolskiej z dnia 3-go lipca 1913 r. w sprawie bezpieczeństwa w teatrach świetlnych (D. urz. Rej. Op. str. 28).

Wicewojewoda:
(—) Żurawski.

Wzór.

Śląski Urząd Wojewódzki
w Katowicach.

L ....

Zaświadczenie.

Na podstawie § rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 20-go października 1930 r. o obowiązku składania egzaminów przez operatorów obsługujących aparaty projekcyjne w teatrach świetlnych (Dz. U. Śl. Nr.......... poz. ....) uznaje się Pana

....

urodzonego dnia.......................... w ....

zamieszkałego w ....

uzdolnionym do samodzielnego obsługiwania aparatu projekcyjnego w publicznych teatrach świetlnych.

Za Wojewodę:
Naczelnik Wydziału.

3.

Rozporządzenie
Wojewody Śląskiego
z dnia 25. listopada 1930 r.
o zwalczaniu raka ziemniaczanego.

Na podstawie ustawy z dnia 10. grudnia 1924 r. o ochronie roślin (Dz. Ust. Śl. Nr. 27 poz. 99) zarządzam co następuje:

I. Zwalczanie raka ziemniaczanego na gruntach zarażonych i zagrożonych.

§ 1.

Osoby użytkujące lub zarządzające gruntem, obowiązane są donieść Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie albo władzy, wymienionej w § 15 niniejszego rozporządzenia, każdy wypadek pojawienia się raka ziemniaczanego, niezależnie od tego, czy na danym gruncie stwierdzono objawy choroby po raz pierwszy, czy też wystąpiła ona ponownie na gruncie zarażonym, a to w przeciągu trzech dni od chwili spostrzeżenia tych objawów.

Władze wymienione w § 15 powinny natychmiast donieść Śląskiej Stacji Ochrony Roślin w Cieszynie o otrzymanem zgłoszeniu jak również o stwierdzonych naocznie lub ujawnionych w inny sposób wypadkach wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego.

§ 2.

Śląska Stacja Ochrony Roślin w Cieszynie po otrzymaniu zawiadomienia przystępuje niezwłocznie do badań, mających na celu sprawdzenie tych objawów.

W razie stwierdzenia raka ziemniaczanego Śląska Stacja Ochrony Roślin ustali obszar, który winien być uznany za zarażony oraz zagrożony i zawiadomi o tem niezwłocznie władzę wymienioną w § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Za grunt, zarażony rakiem ziemniaczanym, należy uważać cały obszar pola, lub działki (ogrodu), na którym stwierdzono raka ziemniaczanego.

Za grunty, zagrożone rakiem ziemnaczanym, należy uznać oprócz gruntów, przylegających do gruntu zarażonego:

a) całość gruntów gospodarstwa, w którego skład wchodzi grunt zarażony, obrabianych tym samym inwentarzem żywym i temi samemi narzędziami,

b) całość gruntów większej majętności, złożonej z oddzielnych, sąsiadujących ze sobą folwarków, jeżeli grunty zarażone znajdują się conajmniej w dwóch folwarkach,

c) całość gruntów wsi jeżeli grunty zarażone znajdują się przynajmniej w trzech niegraniczących ze sobą gospodarstwach na obszarze wsi.

§ 4.

Władza wymieniona w § 15 niniejszego rozporządzenia wydaje niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, stwierdzającego raka ziemniaczanego, orzeczenie o uznaniu obszaru za zarażony i zagrożony oraz zarządza i nadzoruje zwalczanie raka ziemniaczanego, stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia i według wskazówek Śląskiej Stacji Ochrony Roślin, oraz jej organów.

Policja Wojewódzka, jak i Zarządy Gmin zobowiązane są współdziałać przy zwalczaniu raka ziemniaczanego.

§ 5.

Z gruntów, uznanych za zarażone i zagrożone, nie wolno wynosić lub wywozić poza jego obręb ziemniaków, roślin okopowych, łętów i innych odpadków ziemniaków, jak również chwastów, ziemi, nawozów naturalnych. Wywóz ziemniaków z obszaru zagrożonego może być dozwolony tylko wtedy, jeśli ziemniaki:

a) pochodzą z gruntów niezarażonych,

b) zbadane są przez Stację Ochrony Roślin i zaopatrzone w świadectwo, że nie są porażone rakiem ziemniaczanym.

Władza wymieniona w § 15 niniejszego rozporządzenia ogłosi zakaz wywozu ziemniaków i wszelkich innych części z zarażonych lub zagrożonych gruntów oraz poleci naczelnikom gmin umieścić na drogach prowadzących z tych gruntów tablice z napisami ogłaszającemi, że wywóz ziemniaków i innych roślin okopowych, oraz wszelkich ich części z tego obszaru jest pod karą zabroniony z powodu pojawienia się raka ziemniaczanego.

W wyjątkowych przypadkach Sląska Stacja Ochrony Roślin może zezwolić na wywóz ziemniaków, roślin okopowych, ziemi i nawozów naturalnych pod warunkami przez nią bliżej określonemi. O udzielonem zezwoleniu Sląska Stacja Ochrony Roślin zawiadomi Władze wymienione w § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 6.

Ziemniaków, zebranych na obszarze zarażonym, wolno używać jedynie po ugotowaniu lub uparowaniu, nie wolno ich zaś płukać w rzeczkach, strumieniach, kanałach, rowach i stawach.

Wodę, użytą do płukania tych ziemniaków, należy zlewać do specjalnego dołu, głębokości przynajmniej 0,75 m wykopanego w odległości nie mniejszej niż 5 m od studni, gnojowni, oraz wymienionych w ustępie 1-ym wód; dol ten następnie winien być odkażony odpowiednim środkiem dezynfekcyjnym (np. formaliną).

§ 7.

Wszelkie odpadki, pozostałe po zbiorze ziemniaków na gruntach zarażonych, lub zagrożonych powinny być przed zaoraniem tego obszaru na miejscu spalone lub zakopane w głębokości przynajmniej 0,75 m.

§ 8.

Na obszarze zarażonym lub zagrożonym nie wolno uprawiać innych odmian ziemniaków prócz wskazanych przez Sląską Stację Ochrony Roślin, jako odpornych na raka ziemniaczanego.

§ 9.

Ziemniaki, dotknięte rakiem ziemniaczanym, a ujawnione poza obszarem zarażonym, należy zużytkować na miejscu w sposób uniemożliwiający rozszerzenie się zarazy stosownie do wskazówek władzy, wymienionej w § 15.

§ 10.

Składy, piwnice, urządzenia transportowe oraz wszelkie inne pomieszczenia, w których znajdowały się ziemniaki, dotknięte rakiem ziemniaczanym, powinny być niezwłocznie po usunięciu ziemniaków, odkażone przez właścicieli lub użytkowców tych pomieszczeń na koszt właścicieli zarażonych ziemniaków.

§ 11.

Organa Śląskiej Stacji Ochrony Roślin, jak również organa policyjne mają prawo w celu wykonywania nadzoru:

a) wchodzić na pola oraz do pomieszczeń, służących na przechowywanie i przerób ziemniaków;

b) badać urządzenia, służące do przerobku ziemniaków. a także środki służące do ich przewozu i przenoszenia;

c) badać ziemniaki i ich odpadki;

d) brać próbkę roślin ziemniaków i ich części w ilości do 1 kg.

§ 12.

Władza wymieniona w § 15 może w razie potrzeby w granicach służących jej ogólnych uprawnień, wydać inne zarządzenia, oprócz wynikających z rozporządzenia niniejszego. co do sposobu użytkowania obszarów zarażonych, lub zagrożonych, oraz płodów na obszarach tych wyprodukowanych, zgodnie ze wkazówkami Sląskiej Stacji Ochrony Roślin.

§ 13.

Ograniczenia, wynikające z przepisów §§ 5-8 niniejszego rozporządzenia, obowiązują już od chwili powzięcia wiadomości o okolicznościach, uzasadniających obowiązek zgłoszenia przez osoby, wymienione w § 1. Ograniczenia te tracą swą moc obowiązującą z chwilą otrzymania od Sląskiej Stacji Ochrony Roślin zawiadomienia o nieistnieniu raka ziemniaczanego.

Ograniczenia, wynikające z orzeczeń i zarządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, obowiązują aż do czasu całkowitego lub częściowego ich uchylenia przez władze, wymienione w § 15.

§ 14.

W wypadku niewykonania w terminie przez osoby do tego obowiązane zarządzeń władzy, wymienionej w § 15 wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, może władza ta zarządzić dokonanie tych czynności na koszt opieszałych.

§ 15.

II. Ogólne przepisy.

Władzami, którym porucza się wykonanie czynności przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu są:

na obszarze powiatów bielskiego i cieszyńskiego — Starostowie, na pozostałym zaś obszarze Województwa Śląskiego — miejskie władze policyjne.

§ 16.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karom przewidzianym art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1924 r. o ochronie roślin (Dz. Ust. Sl. Nr. 27, poz. 99) według zasad przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) i ustawy z dnia 19. lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16. poz. 135).

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca po dniu jego ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Śląskich. Rownocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Sląskiego z dnia 15. lipca 1927 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. Sl. Nr. 17 poz. 31).

Wojewoda Śląski
(—) Żurawski
Wicewojewoda.

4.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 19. grudnia 1930 r.

o zakazie strzelania w okresie świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

Na podstawie § 137 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. i §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11-go marca 1850 r. oraz za zgodą Rady Wojewódzkiej zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zabrania się strzelania w okresie świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku zarówno z broni palnej, jak i zapomocą straszaków, petard oraz żabek, sporządzonych z cali chloricum lub innych materjałów wybuchowych.

§ 2.

Zabrania się aptekom, składom aptecznym i innym sklepom sprzedaży bez recept lekarskich materjałów wybuchowych, jak: cali chloricum, sól Bertholeta oraz wyroby, przygotowane z tych materjałów.

§ 3.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 60—zł, w razie nieściągalności grzywny, karze aresztu do 6 dni, o ile dane wykroczenie nie pociąga za sobą ostrzejszych skutków, przewidzianych w innych ustawach. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów § 1 niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub niewłasnowolnych, ciąży również na rodzicach oraz osobach sprawujących opiekę.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na górnośląskiej części Województwa Śląskiego do dnia 6 stycznia 1931 r. włącznie.

Wojewoda Śląski
(—) Dr. Grażyński m. p.

5.

Śląski Urząd Wojewódzki
L. Adm. 8601/16

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 29-go listopada 1930 r.

w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego.

Ze względu na obecny stan zarazy pryszczycy w Województwie Śląskiem zarządzam na podstawie art. 2, 16, 41 i 42 lit. a Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. (D. U. R. P. nr. 77, poz. 673) §§ 153 do 169 włącznie Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (D. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) w sprawie tępienia i zapobiegania szerzeniu się zarazy co następuje:

§ 1.

I. W celu stłumienia pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego ustanawiam:

a) okręg zapowietrzony
b) okręg zagrożony zarazą pryszczycy.

II. Okręg zapowietrzony stanowią:

1. w powiecie Katowickim:
w gminie Brzęczkowice: zagrody przy ulicy Mickiewicza L. 59—62
w gminie Bańgów: zagroda przy ul. Wiejskiej L. 35, Maciejkowice dwór,
w gminie Pawłów zagroda Skoludka.
2. w powiecie Lublinieckim:
gmina Woźniki z kolonjami Łany i Solarnia, oraz gmina Lisów z wyjątkiem kolonij wymienionych poniżej poz. V. 2.,
3. w powiecie Pszczyńskim:
gmina Zawada i Gostyń,
4. w powiecie Rybnickim:
gmina Kamień nad Odrą,
5. w powiecie Świętochłowickim:
kolonja Czarny Las, i w gminie Dąbrówka Wielka zagrody przy ulicy Kościuszki.

III. W wyżej wymienionym okręgu zabrania się: wyprowadzenia (wywożenia, wynoszenia wprowadzenia) wwożenia, wnoszenia, przeprowadzenia, przewożenia zwierząt racicowych tj. bydła rogatego owiec, kóz i świń.

Mleko wolno wywozić (wynosić) z okręgu zapowietrzonego pryszczycą dopiero po ostatecznem wyjałowieniu.

IV. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych przejazdach i przejściach należy umieścić w miejscach widocznych tablice z wyraźnym napisem: Pryszczyca, okręg zapowietrzony, wyprowadzenie, wprowadzenie (wypędzanie wwożenie) i przeprowadzenie zwierząt racicowych zakazane."

Drogi prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego, winny być zamknięte dla przeprowadzenia zwierząt racicowych.

V. Okręg zagrożony zarazą pryszczycy obejmuje:

1. w powiecie Katowickim gmina:
   Brzęczkowice za wyjątkiem kolonji Słupna, gminy Bangów, Pawlów, Przełajka, Siemianowice oraz kolonja Maciejkowice i dwór Antoniów;
2. w powiecie Lubliniecki gmina:
   Babianica, Kamienica, Lubsza, Psary, Ligota Woźnicka, kolonję Czułów, Dąbrowa, Grojec z gminy Boronów, oraz kolonje w gminie Lisów, Swaciok, Ostrów. Parszywiec, Jeczowski, Oleksiki i Ostrzesie oraz gmina Chwostek;
3. w powiecie Pszczyńskim gminy:
   Zazdrość, Gardowice, Orzesze, Jaśkowice, Łaziska Górne, Dolne i Średnie, Wyry, Wilkowyje i Zgoń;
4. w powiecie Rybnickim gminy:
   Bełk, Palowice, Stanowice, Czerwionka, Odra, Olza, Bluszczów, Buków, Bełsznica, Rogi, Syrynka, Zawada, Syrynia;
5. w powiecie Swiętochłowickim gminy:
   Nowy Bytom, Chebzie, Dąbrówka Wielka, Kamień, Brzeziny.

VI. Z okręgu zagrożonego zarazą pryszczycy nie wolno wyprowadzać, wywowić (wynosić) żadnych zwierząt racicowych.

VII. W obrębie okręgu zapowietrzonego i zagrożonego pryszczycą zakazane jest:

a) odbywanie targów na zwierzęta racicowe, oraz wszelkich spędów zwierząt jak pokazy, wystawy i t. d.
b) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowemi,
c) oddawanie mleka niedostatecznie wyjałowionego z mleczarni otrzymujących mleko z różnych gospodarstw do zagród, w których znajdują się zwierzęta racicowe, tudzież oddawanie z mleczarń naczyń nieoczyszczonych i nieodkażonych,
d) używanie zwierząt racicowych do robót polnych bez zezwolenia właściwego p. Starosty.

§ 2.

Zarządzenie ogólne.

Na obszarze całego Województwa zarządzam aż do odwołania co następuje:

Osobom mającym wskutek swego zatrudnienia styczność ze zwierzętami, zwłokami zwierząt, lub surowcami zwierzęcego pochodzenia (grabarze, oprawcy, misiarze, handlarze zwierząt, rzeźnicy i t. d.) zabraniam wstępu do cudzych stajen, obór, chlewów, zagród i na cudze pastwiska, a zarazem kupowania, względnie sprzedawania zwierząt, oraz przetworów zwierzęcych.

Oprawców wolno dopuścić do zagród jedynie jeżeli wykonanie ich obowiązku tego wymaga.

Misiarze mogą wykonywać swój zawód tylko za poprzedniem zgłoszeniem się u Naczelnika Gminy i jedynie w miejscowościach wolnych od chorób zaraźliwych przenoszących się na dalszy gatunek zwierząt.

§ 3.

Postanowienie karne.

Przekroczenie tego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego karane będzie według przepisów rozdziału VII. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673).

Katowice, dnia 29. listopada 1930 r.

Wojewoda Śląski

(—) Dr. Michał Grażyński.

6.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego z dnia 12-go grudnia 1930r. w sprawie egzaminów dla podkuwaczy koni, L: Ad.—8580/35.

Stosownie do § 2. pkt. 2. ustawy z dnia 18. czerwca 1884 r. w sprawie prowadzenia przemysłu podkowniczego (Zb. Ust. Pr. str. 305) oraz §§ 1, 2, i 3, rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. sierpnia 1873 r. o egzaminie z podkuwania koni bez uczęszczania na kurs podkuwania (Dz. U. P. Austr. Nr. 140) zarządzam, co następuje:

1. Komisja Egzaminacyjna przy szkole podkuwaczy koni Śląskiej Izby Rolniczej w Drogomyślu przewidziana w § 8 statutu tejże szkoły z dnia 5. czerwca 1929 r. jest powołaną do przeprowadzenia egzaminów, upoważniających do wykonywania przemysłu kucia koni również dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.
2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje w całem Województwie Śląskiem.

Wojewoda Śląski

w z.

(—) Żurawski

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta

w z.

(—) Korol

7.

Obwieszczenie

o zastępstwie lekarza weterynaryjnego Skalskiego w Szarleju.

Podaję do wiadomości, że na wypadek nieobecności lekarza weterynaryjnego Piotra Skalskiego w Szarleju wzgl. niemożności wykonywania obowiązków urzędowego organu badania mięsa i zwierząt rzeźnych, powierzyłem jego zastępstwo badaczowi mięsa Brewkiemu z Wielkich Piekar.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

w z.

(—) Korol

8.

Urząd okręgowy
L. dz. P. 1333/4

Świętochłowice, dnia 22. XII. 1930 r.

Obwieszczenie

Ulice Bytomska i Wolności zostały po ukończeniu prac brukarskich oddane do użytku publicznego i wobec tego znosi się tut. zarządzenie z dnia 26. III. 30 r. Gazeta Powiatowa Nr. 13 poz. 7, dotyczące zamknięcia ulic.

Naczelnik urzędu okręgowego

(—) W Polak

• OGŁOSZENIA •

9.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.